

3° Cees Mol Memorial

Zaterdag 13 maart j.l. werd voor de derde keer de Cees Mol Memorial Teamwedstrijd gehouden in Bosschenhoofd georganiseerd door Rien Thijs en Peter Maaskant. Deze wedstrijd werd in 2008 voor het eerst gehouden ter nagedachtenis aan hun goede vriend en trainingsmaat Cees Mol welke in 2007 op een veel te jonge leeftijd van veertig jaar is overleden.

Dit jaarlijks terugkerend gebeuren is een prachtig initiatief met name om in deze verharde maatschappij nog mensen tegen te komen die het hart op de juiste plaats hebben en uit dank en respect jegens hun medemens (lees Cees Mol) dit willen organiseren. Chapeau Rien en Peter!!

Om een (wedstrijd)dag als deze uniek te laten zijn hebben Rien en Peter besloten alleen voorjagers op uitnodiging te laten deelnemen en ook dit jaar waren wij verheugd weer mee te mogen doen. Een wedstrijd als deze is echter geen kinnesinne want drievoudig Nimrodwinnaar Rien Thijs bedenkt samen met Peter proeven van een hoog niveau en dat was ook nu weer het geval. Ook het keurmeester corps loog er niet om want deze bestond uit louter Nimrod winnaars t.w. Rien Thijs, Peter Boons en Theo Verveer, mensen met een surplus aan kennis en ervaring.

Onderstaand onze beleving van deze bijzondere en respectvolle (wedstrijd)dag.

Rond acht uur kwamen we aan in Bosschenhoofd en werden we gastvrij ontvangen met een lekker bakkie koffie en een cakeje erbij. Na een praatje gemaakt te hebben met dees en geen en andere voorjagers gegroet te hebben nam zo rond kwart voor negen Peter Maaskant het woord en dan voel je meteen dat deze dag anders is dan gewoonlijk.

Allereerst werd ons verteld de reden waarom we hier bij elkaar waren en namen we één minuut stilte in acht. Zelfs de honden hoorde je niet. Daarna vertelde Peter dat de 18 deelnemende teams in drie groepen van zes waren gesplitst met elk een eigen groepshoofd die ons steeds naar de betreffende proef zou brengen en ter plaatse de teamcaptains uit een zakje een dobbelsteen laat pakken waarbij het laagste nummer als eerste de proef moest beginnen. Is wel zo eerlijk want dan is niet steeds hetzelfde team als eerste aan de beurt. Uitleg was duidelijk, de "jachtdag" werd aangeblazen en we gingen op weg naar de eerste drie ochtendproeven.

De proeven waren op een mooie onderlinge afstand uitgezet waardoor je geen hinder ondervond van elkaar. Tevens waren de proeven over de dag genomen zeer verschillend van opzet waarbij goed gebruik werd gemaakt van de in het veld beschikbare hindernissen zoals greppels en hekwerken e.d. De ochtendproeven waren met name IWT gericht uitgezet wat inhield dat de honden veel (semi)blinde lijnen moesten lopen en verre markeerapporten halen. Prachtig om te doen.

Na de drie ochtendproeven kwamen we allemaal weer bij elkaar om in het veld een heerlijke kop soep te eten en van elkaar te horen hoe de proeven tot dusver waren verlopen en of men al dan niet tevreden was. Na de inwendige mens versterkt te hebben en onze honden te hebben verzorgd ging onze groep op weg naar de eerste middagproef.

De middagproeven waren iets anders van opzet. Er werd o.a. een bosjacht gehouden waarbij de honden tijdens de walk-up steady moesten zijn en tevens over een goed markeervermogen beschikken en men had ook nog een mooie drijfjacht bedacht. Onze groep sloot de proeven af met een proef waarbij alle drie de honden een blinde lijn moesten lopen van kort, middellang tot heel lang. Een heftige proef waarbij de draaiwinden zeker op afstand een grote rol speelden. Voor alle proeven gold overigens dat wanneer je je als team bij de keurmeester meldde je vooraf niet wist op welk apport jouw hond moest worden ingezet want dat kreeg je ter plaatse pas te horen. Dit maakte het er allemaal wel spannender op kan ik je verzekeren want elke hond heeft toch zo z'n eigen specialiteit.

De proeven zaten er op en togen we allemaal richting café Stroop voor een gezamenlijke afsluiting van deze unieke dag. Deelnemers, keurmeesters, helpers, echtgenote en dochter van Cees gingen aan tafel om van een heerlijke stampot maaltijd te genieten met een lekker puddinkje als dessert. Na de maaltijd kwam de wisseltrofee op tafel en kon Peter het winnende team bekend maken en kregen alle deelnemende teams als herinnering een certificaat van deelname. Nadat heel veel mensen bedankt waren voor hun inzet en de twee jachthoornblazers de "jachtdag" afbliezen gingen we huiswaarts met het gevoel dat dit een hele mooie en gedenkwaardige dag is geweest. Een dag met een lach en een traan.

Rauk en Dory Hoogewoud